

Казка про Білу Радість

Анатолій Клименко

Біла хмара біле небо попросила
Біле небо ти скажи у чому сила
Біле небо біле сонце попросило
Біле сонце ти скажи у чому сила
Біле сонце Білу Радість попросило
Біла Радість ти скажи у чому сила
Біла Радість спохмурніла потемніла
І в куточку темнім голову схилила

Потемніло в білім світі похмурніло
Біле сонце вже за хмару темну сіло
Біле небо раптом зразу посіріло
Темна нічка божий світ весь оповила

Горювали люди всі у темні ночі
В цілім світі люд проплакав свої очі
Білий світ у темну ніч увесь укритися
День від ночі розпізнати не годився

Позбиравши діточок своїх до хати
Пішла мама в світі Радості шукати
Ой шукала ту Радість виглядала
Як знайти її у світі вже не знала

А Іванко і Софійка і Яринка
Пішли в місце де росла стара ялинка
І стояли разом голосно гукали
Світлий день із пазур ночі забирали

Стали маму голосно гукати
Стали рідну з ночі визволяти
І почуло їх матусине серденько
Дарувало рідним діткам їхню Неньку

Як же темно — темно серед ночі
Світу божого давно не бачать очі

Та із Ненею разом вже можна жити
Дім від ворога лихого боронити
Із матусею вже разом міцно стали
Пісню Радості на ліс весь заспівали

І почула Радість пісню що звучала
І вона її з полону визволяла
Вже знайшла вона дорогу в їхнє серце
І звела у ньому там собі кубельце

Стала Радість їх з Любов'ю говорити
Стали в дружбі вони разом усі жити

Темнота так Білий день злякалась
Що хутчій у сонну ніч сховалась
Біла Радість Біле небо відродила
Біле Сонце світ весь радісно зігріло

Зрозуміли всі дорослі і малята
Що у серці треба Радість зберігати
Що із Радістю у серці - це пряма дорога
Для Добра і Правди - ясна Перемога!
06.2025